

Турчиновський
Зеров Микола Костянтинович

Меткий, прудкий і на пригоди ласий,
Ще юнаком він кинув батьків двір
І в світ поплив, у неоглядний вир,
Забувши бурсу і марудні класи.

Блукав, співав на розмаїті гласи,
Втішав дяків і католицький клір,
А раз, подібний до летючих зір,
З церковних хор помчав через баляси.

То от по роках проби і блукань
Прибився знов у рідну Березань,
Щоб тут знайти солодощі спокою,

Епічний пиворіз, герой-вагант,
Він всюди сіяв щедрою рукою
Колядку, діалог і студний кант.

22.01.1922

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/turchynovsky